

[Christmas Møller.]

Med Hensyn til den Stilling, det konservative Folkeparti indtog, da vi gik med til at afskaffe den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, er Forholdet det, at vi forinden, baade i Rigsdagssamlingen 1925—26 og ogsaa gennem de Forhandlinger, der førtes i Udvalget, havde været inde paa Forslag om en alle Arbejdere omfattende Krisekasse; men det var et Forslag, som man i begge Samlinger i Virkeligheden fuldkommen afviste fra Arbejderens Side.

Saaledes som det ærede Medlem Hr. Fibiger og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og jeg som det tredje Mindretal har gjort opmærksom paa i Betænkningen, vidste vi saare vel, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald vilde medføre visse Overgangsvanskeligheder; vi var klar over, at disse vilde komme, og vi har set, hvordan der er gjort et omfattende Arbejde fra Kommunernes Side for at mildne paa disse Vanskeligheder. Vi forvort Vedkommende kan derfor ikke medvirke til at ændre den Beslutning, vi fattede for godt et halvt Aars Tid siden.

P. Munch: Det Ændringsforslag, der er stillet fra vor Side, og som har fundet Tilslutning fra Socialdemokratiets Repræsentanter i Udvalget, tager Sigte paa den ganske særlige Situation, som foreligger i Øjeblikket, og knytter sig til de Bestræbelser, som gør sig gældende rundt om ude i Kommunerne. Vi har erkendt, at det vilde være vanskeligt at kræve af Regeringen og dens Parti og af det konservative Folkeparti, at de saa kort efter, at de har foretaget en Ændring af Arbejdsløshedsloven, skal gaa til nye gennemgribende Ændringer i denne. Vi kan altsaa forstaa, at dette vil være vanskeligt for de to Partier, men det forekommer os meget svært at forstaa, at denne Beslutning fra i Sommer skal hindre, at man nu træffer de mest fornødne Foranstaltninger til at bringe nogenlunde ordnede og nogenlunde taalelige Tilstande til Veje paa det Omraade, som her er Tale om, navnlig da, naar den Ordning, man her foreslaar, kan forme sig i Tilknytning til en Række Bestræbelser, som for Tiden faktisk udfoldes rundt om i et meget betydeligt Antal af de danske Kommuner med Tilslutning fra Repræsentanter for alle politiske Partier.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Christmas Møller) sagde nu, at man havde været klar over, at der vilde opstaa visse Overgangsvanskeligheder.

Jeg tror, at man efter at have set Erfaringerne i Maanederne efter den 1. Oktober maa erkende, at det, her er Tale om, er meget, meget mere end nogle kortvarige Overgangsvanskeligheder. Det, der foregaar, er Udtryk for, at med en Erhvervssituation som den, der i Øjeblikket findes i Danmark, kan vi ikke komme igennem alene paa Grundlag af den Lov, som blev gennemført i Sommer. Fra 1. Oktober indtraadte en Tilstand af uholdbar Karakter for et meget, meget stort Antal af de arbejdsløse, for alle de arbejdsløse, som havde opbrugt den ordinære Kassehjælp. Hvor mange det er, kan vel ikke med fuld Sikkerhed gøres op, men saa meget kan dog siges, at Tallet er ganske overordentlig stort. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti betvivlede, at det skulde være 50 000, og det er muligt, at dette Tal er noget for højt. Det hviler paa Undersøgelser foretagne af Arbejdsløshedskassernes Ledelse, og den Maade, hvorpaa de er kommet til det, er efter de Oplysninger, som blev forelagt os i Gaar, den, at de har sagt: Vi har efter en Opgørelse midt i Januar noget over 90 000 konstaterede arbejdsløse, bortset fra det ikke helt ringe Tal, om hvilket man maa regne med, at Oplysning ikke skaffes; efter alle Erfaringer gennem mange Aar er omkring Halvparten — som oftest noget under Halvparten — af de arbejdsløse paa fast Hjælp efter de sædvanlige Regler, og den øvrige Gruppe af arbejdsløse faldt tidligere ind under den ekstraordinære Understøttelse eller var udenfor denne. Det vil da sige, at omkring Halvdelen, hvis man kan bygge paa de almindelige Erfaringer, maa antages at være uden Hjælp. Men selv om man gaar ud fra, at Tallet paa de arbejdsløse har været ekstraordinært højt paa det Tidspunkt, i Januar Maaned, da Opgørelsen fandt Sted, vil man dog i alle Tilfælde komme til, at omkring ved 40 000 er uden regelmæssig Hjælp, uden Hjælp, der knytter sig til Arbejdsløshedsforsikring, og det maa regnes, at disse 40 000 tillige repræsenterer et meget stort Antal Forsørgere.

Det er da en saa anselig Del af hele det danske Folk, det her drejer sig om, at det forekommer mig uforsvarligt at lukke Øjnene for den Nødtilstand, vi dér staar overfor. Følger man Princippet i Loven fra i Sommer, er der fra Samfundets Side intet til disse udoover Fattigvæsenets Understøttelse. Saaledes er det hidtil ikke gaaet i det virkelige Liv, thi den Lovgivning, som Staten gennemførte i Sommer, har ikke kunnet holde overfor Kommunernes Op-